روزنامه صبح ایران
امتیاز

ثبت رکورد تازه تولید در پتروشیمی کیمیای پارس خاورمیانه

پتروشیمی کیمیای پارس خاورمیانه برای دومین بار در سال ۱۴۰۳ موفق شد رکورد تولید ماهانه خود را جابه‌جا کند.

این شرکت موفق شد با تولیدی نزدیک به ظرفیت اسمی، رکورد تولید ماهانه خود را ارتقا دهد.

مهرداد مظفری، مدیرعامل شرکت پتروشیمی کیمیای پارس خاورمیانه، با اشاره به رکوردشکنی دوباره تولید بیان کرد: این شرکت مرداد ۱۴۰۳ مقدار ۱۵۰ هزار و ۱۱۳ تن متانول معادل با ۹۷درصد ظرفیت اسمی و ۱۰۳درصد نسبت به برنامه تعیین‌شده تولید کرد که این بیشترین مقدار تولید از ابتدای راه‌اندازی تاکنون بوده است.

وی با مقایسه حجم تولید در سال ۱۴۰۳ با پارسال تصریح کرد: حجم تولید کیمیای پارس خاورمیانه در مرداد ۱۴۰۲، ۵۴ هزار و ۱۶۸ تن متانول بوده است که در مرداد ۱۴۰۳ با افزایش ۱۷۷درصدی در تولید روبه‌رو شد.

مدیرعامل شرکت پتروشیمی کیمیای پارس خاورمیانه همچنین با اشاره به رکورد قبلی تولید، یادآور شد: تا پیش از این کیمیا موفق شده بود در اردیبهشت امسال ۱۳۷ هزار و ۸۴۴ تن متانول تولید کند که این رقم با افزایش ۹درصدی در مرداد به بالای ۱۵۰ هزار تن رسید و سبب ثبت آماری جدید در این زمینه شد.

در معاملات روز جمعه بازار جهانی؛

سورپرایز نامبارک اوپک و آمریکا برای قیمت نفت

قیمت نفت در معاملات روز جمعه بازار جهانی، تحت تاثیر دورنمای افزایش تولید اوپک پلاس از اکتبر و کاهش امیدها به کاهش نرخ بهره آمریکا در سپتامبر، عقب نشینی کرد.

بهای معاملات نفت برنت برای تحویل در اکتبر که روز جمعه منقضی شد، با یک دلار و ۱۴ سنت معادل ۱.۴۳ درصد کاهش، در ۷۸ دلار و ۸۰ سنت در هر بشکه بسته شد. نفت برنت برای کل هفته، ۰.۳ درصد کاهش و برای کل ماه اوت، ۲.۴ درصد کاهش قیمت ثبت کرد.

بهای معاملات نفت وست تگزاس اینترمدیت آمریکا با ۲ دلار و ۳۶ سنت معادل ۳.۱۱ درصد کاهش، در ۷۳ دلار و ۵۵ سنت در هر بشکه بسته شد. شاخص نفت آمریکا ۱.۷ درصد کاهش هفتگی و ۳.۶ درصد کاهش ماهانه داشت. منابع آگاه به رویترز اظهار کردند: اوپک و متحدانش در قالب گروه اوپک پلاس، افزایش تولید برنامه‌ریزی شده را از اکتبر آغاز خواهند کرد زیرا اختلال در تولید لیبی و وعده کاهش تولید اعضایی که بالاتر از سهمیه، نفت تولید کرده بودند، تقاضای ضعیف را تا حدودی جبران خواهد کرد.

هشت عضو اوپک پلاس قرار است تولیدشان را در اکتبر، به میزان ۱۸۰ هزار بشکه در روز افزایش دهد تا کاهش اضافی ۲.۲ میلیون بشکه در روز را به تدریج حذف کنند اما باقی محدودیت عرضه تا پایان سال ۲۰۲۵ ادامه خواهد یافت.

فیلیپ فلاین، تحلیلگر گروه «پرایس فیوچرز» در این باره گفت: صحبت از تسهیل محدودیت عرضه اوپک پلاس، خبری بود که باعث کاهش قیمت‌ها در معاملات روز جمعه شد.

در این بین، سرمایه گذاران، به داده‌های جدیدی واکنش نشان دادند که بر اساس آنها، هزینه مصرف کننده آمریکا در ژوئیه، رشد چشمگیری داشت و وضعیت اقتصادی مطلوب در ابتدای سه ماهه سوم را منعکس کرد و ضرورت کاهش نیم درصدی نرخ بهره از سوی بانک مرکزی آمریکا در ماه آینده را زیر سوال برد.

به گفته تحلیلگر «پرایس فیوچرز»، افزایش ملایم تورم، می‌تواند احتمال کاهش یک چهارم واحدی نرخ بهره را تقویت کند و آن دسته از افرادی که به کاهش نیم درصدی امیدوار بودند، باید همچنان منتظر بمانند.

در این بین، شرکت ملی نفت لیبی، همزمان با شدت گرفتن درگیری میان جناح‌های سیاسی رقیب در شرق و غرب لیبی، اعلام کرد تعطیلی اخیر میادین نفتی، باعث از دست رفتن ۶۳ درصد از تولید نفت این کشور شده است.

طبق پیش‌بینی گروه «راپیدان انرژی»، تولید لیبی ممکن است بین ۹۰۰ هزار تا یک میلیون بشکه در روز کاهش پیدا کند و این کاهش به مدت چند هفته، ادامه خواهد داشت.

دولت مستقر در شرق لیبی، دوشنبه هفته گذشته، تعطیلی همه میادین نفتی را اعلام و تولید و صادرات نفت را متوقف کرد. بهای معاملات نفت در واکنش به تحولات اخیر، در ۲۶ اوت، نزدیک به بالاترین رکورد ۲ هفته گذشته ایستاد.

تیم اسنایدر، مدیر اقتصاددان شرکت «ماتادور اکونومیکس» گفت: مشاهده اینکه تعطیلی تولید نفت لیبی، چنین تاثیری بر بازار نفت در یک روز داشت و روز بعد، به کلی نادیده گرفته شد، جالب است. به نظر می‌رسد که در حال حاضر، عوامل منفی زیادی، باعث پایین رفتن قیمت‌ها شده اند.

یک منبع آگاه، پنج شنبه گذشته به رویترز گفت: عرضه نفت عراق که از سهمیه تولید اوپک پلاس فراتر رفته بود، قرار است کاهش پیدا کند. عراق قصد دارد تولید نفت را در سپتامبر، بین ۳.۸۵ تا ۳.۹ میلیون بشکه در روز نگه دارد.

بر اساس گزارش رویترز، شرکت بیکرهیوز روز جمعه اعلام کرد تعداد دکل‌های فعال حفاری نفت آمریکا، در اوت، تغییری نداشت و در ۴۸۳ حلقه ایستاد. شرکت‌های انرژی آمریکا در هفته گذشته، تعداد دکل‌های نفت و گاز طبیعی را کاهش دادند که سومین کاهش هفتگی متوالی بود.

گزارش

«امتیاز» در مورد ضرورت تولید انرژی های نو گزارش می‌دهد؛

متنوع کردن سبد انرژی در برنامه هفتم

■ مینا نوروزی

همان‌طور که می‌دانید، منابع انرژی به دو دسته مهم تجدیدپذیر و تجدیدناپذیر تقسیم می‌شوند. از آنجایی که در عصر کنونی، از سویی، تولید انرژی‌های تجدیدناپذیر مشکلاتی از جمله آلودگی هوا و محیط زیست را ایجاد کرده و از سوی دیگر، این منابع برای همیشه باقی نمی‌مانند، بیشتر کشورهای پیشرفته و در حال توسعه به فکر استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر افتاده‌اند. در این میان، بخش خصوصی و دولتی در ایران نیز بیش از پیش نسبت به کاربرد این انرژی‌ها در بخش‌های مختلف علاقه نشان داده‌اند.

با پیشرفت فناوری‌ها و افزایش جمعیت، انرژی به یکی از نیازهای حیاتی و اساسی در روند توسعه کشورها تبدیل شده است. تجربه کشورهای پیشرو نشان می‌دهد که تجدید پذیرها می‌توانند نقش قابل‌توجهی در تأمین انرژی داشته باشند. در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ میلادی، میزان سرمایه‌گذاری در توسعه تجدید پذیرها از انرژی فسیلی بیشتر و همین امر باعث کاهش قیمت تمام شده فناوری‌های تجدید پذیر شده است.

در ایران علیرغم دارا بودن منابع غنی و متنوع تجدید پذیر همچون انرژی بادی، خورشیدی و آبی، از مجموع ۸۵ هزار مگاوات ظرفیت منصوبه نیروگاهی، تنها یک هزار مگاوات تجدید پذیر احداث و بهره‌برداری شده است و می‌توان گفت در ایران هنوز صنعتی به نام صنعت انرژی‌های تجدید پذیر وجود ندارد. این در حالی‌ست که مطابق ماده ۵۰ قانون برنامه ششم توسعه (مصوب سال ۱۳۹۶) دولت مکلف به افزایش سهم نیروگاه‌های تجدید پذیر و پاک به حداقل پنج‌درصد ظرفیت برق کشور تا پایان برنامه بوده است. این ظرفیت بلااستفاده موجب شده است که بخش قابل توجهی از نیازهای انرژی کشور از سوخت‌های فسیلی تأمین شود و تولید توان در ایران به دلیل هزینه‌های بالای احداث، نگهداری و هدر رفت انرژی در نیروگاه‌های فسیلی, سالانه ده‌ها میلیارد دلار سوخت و درآمد ارزی کشور را به یغما ببرد.

یافتن راه‌حل مؤثر برای حل مسائل و دغدغه‌های جهانی زیست‌محیطی نیاز به اقدام بلندمدت دارد. سرعت تغییرات اقلیمی، صنعت برق را به سمت یافتن راه‌های نوآورانه برای استفاده از انرژی‌های پاک سوق داده است. با توجه به اینکه اقتصادهای جهانی با تأثیر تغییرات آب و هوایی مقابله کرده و به تدریج به سمت شرایط عادی جدید حرکت می‌کنند، صنایع و تأسیسات تجاری باید تمام تلاش خود را در جهت حرکت به سمت استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر به کار ببندند. انرژی‌های تجدیدپذیر به عنوان یکی از مهم‌ترین ابزارها برای به حداقل رساندن اثرات منفی بحران آب و هوایی شناخته می‌شوند. پیشرفت‌های اقتصادی و پیشرفت‌های فناوری در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر، مانند جذب و ذخیره کربن، مستقیماً بر استراتژی‌های توسعه پایدار تأثیر می‌گذارند

شروع موج سرمایه گذاری مردم در تجدید پذیرها

هم زمان با رکورد شکنی تولید انرژی های نو؛ سرمایه گذاری مردم هم بیشتر شده است. آمارها می گوید تا کنون ۱۹ درصد از ۳۵ درصد (سهم جهانی انرژهای تجدیدپذیر)، توسط مردم سرمایه گذاری شده است.

آمارهای اعلامی نشان می دهد که افزوده های جهانی انرژی خورشیدی با جهش ۳۲ درصدی در سال ۲۰۲۴ به ۵۹۲ گیگاوات رسید. با این اوصاف رکورد عظیم ۴۴۴ گیگاوات که در سال ۲۰۲۳ به ثبت رسیده بود، شکسته خواهد شد!

با وجود رشد شدید دنیا در حوزه تولید انرژی های تجدید پذیر در ایران همچنان روی تولید انرژی های فسیلی تاکید می شود. جالب است که بدانید بالغ بر ۹۰ درصد برق جدید جهان از انرژی های تجدیدپذیر است، اما در برنامه هفتم ایران در حوزه برق حدود ۸۵ درصد بر حسب انرژی فسیلی است. این همان نکته ای است که کارشناسان انرژی نسبت به آن انتقاد داشته و آن را یک اشتباه فاحش می دانند.

رضا پدیدار کارشناس انرژی در این باره می گوید: در حوزه تولید انرژی‌های غیر فسیلی ایران هنوز در حال طی کردن قدم‌های اولیه هستیم. از منظر دیگر می‌توان گفت گرچه انرژی‌های تجدید پذیر مانند باد در ایران پتانسیل تخمینی بسیار قابل‌توجهی دارند (توان انرژی باد بیش از ۳۰ هزار مگاوات برآورد شده) ولی میزان تولید این نوع انرژی (حدود ۲۰۰ مگاوات) فقط حدود یک درصد تولید کل انرژی کشور است.

او ادامه داد: به هرحال تاکنون ایران در عرصه تولیدات صنعتی هوشمند بر مبنای انرژی‌های غیر فسیلی پیشرفت قابل‌توجهی نداشته است. برای برطرف کردن این کاستی‌ها می‌توان سرمایه‌گذاری‌های معقول را در نظر گرفت، ازجمله برای تولید یا مونتاژ اتومبیل‌های الکتریکی، پنل‌های خورشیدی و آسیاب‌های برق بادی برای مصرف داخلی و صادرات. درنهایت، سرمایه‌گذاری‌های کلان داخلی و خارجی در این بخش مورد نیاز خواهد بود.

او بر این باور است که برای متنوع کردن سبد انرژی به‌ویژه ترویج انرژی‌های خورشیدی و بادی چند صد میلیارد دلار سرمایه‌های افزوده لازم خواهیم داشت. درنتیجه ادغام ایران در بازارهای جهانی و جذب سرمایه‌های کلان خارجی باید از اولویت‌های مهم دولت منتخب باشد.

افزایش مشارکت اقتصادی مردم در تجدید پذیرها

هم زمان با تغییر رویکرد کشورها در زمینه سرمایه گذاری در انرژی های نو، نگرش مردم هم به این صنعت تغییر کرده است.

تا کنون ۱۹ درصد از ۳۵ درصد (سهم جهانی انرژهای تجدیدپذیر)، توسط مردم سرمایه گذاری شده است و در آینده این سهم بیشتر هم خواهد شد

عبدالله باباخی کارشناس و فعال در حوزه انرژی های تجدیدپذیر می گوید: راز بزرگ موفقیت انرژی های تجدیدپذیر از چین گرفته تا آمریکا و اروپا، مشارکت اقتصادی مردم در تولید انرژهای تجدیدپذیر به خصوص انرژی خورشیدی و انقلاب پشت بام ها است.

به گفته او، تا کنون ۱۹ درصد از ۳۵ درصد (سهم جهانی انرژهای تجدیدپذیر)، توسط مردم سرمایه گذاری شده است و در آینده این سهم بیشتر هم می شود، به خصوص با انقلاب پنچره ها و نمای شیشه ای سولاری ساختمان ها و کف پوش پیاده رو ها.

بخش تولید ۴۰ درصد از مدیریت انرژی را بر عهده دارد. جالب است که بدانید مدیریت هدر رفت و مصرف معادل تولید اهمیت داشته و سهمی حدود ۴۰ درصدی را به خود اختصاص داده است. مدیریت توسعه سبد انرژی هم در این حوزه سهم ۲۰ درصدی دارد

این فعال در حوزه انرژی های تجدید پذیر با بیان اینکه از ۲ دهه پیش مدیریت انرژی جهان تغییر پیدا کرده است، ادامه داد: بخش تولید ۴۰ درصد از مدیریت انرژی را بر عهده دارد. جالب است که بدانید مدیریت هدر رفت و مصرف معادل تولید اهمیت داشته و سهمی حدود ۴۰ درصدی را به خود اختصاص داده است. مدیریت توسعه سبد انرژی هم در این حوزه سهم ۲۰ درصدی دارد.

پیش شرط لازم برای توسعه تجدید پذیرها

البته حل مشکل ناترازی برق با تکیه بر تجدید پذیر ها یک پیش شرط دارد.

باباخانی در این‌باره می گوید :رفتن به طرف مدیریت توسعه سبد انرژی در قالب انرژی های تجدیدپذیر زمانی بازدهی خودش را پس خواهد داد، که مدیریت هدر رفت و مصرف (بخش دوم مدیریت) قبلش اعمال شده باشد در غیر اینصورت طرح شکست می‌خورد.

سیاست‌ها و خط مشی صحیح توسعه انرژی‌های تجدید پذیر

محققان دانشگاه استنفورد در آمریکا و چندین دانشگاه اروپایی، با همکاری یکدیگر نقشه راهی را ارائه نموده اند که می‌تواند ۱۳۹ کشور جهان را تا سال ۲۰۵۰ به هدف بلندپروازانه تامین ۱۰۰ درصد انرژی مورد نیازشان، از طریق منابع تجدیدپذیر رهنمون سازد. سال ۲۰۵۰ می‌تواند آخرین سال استفاده از انرژی‌های فسیلی در جهان باشد، زیرا تا آن زمان کشورهایی که هم اکنون مجموعاً بیش از ۹۹ درصد از انرژی تولید شده در جهان را مصرف می‌کنند، قادر خواهند بود کل انرژی مورد نیاز خود را از طریق منابع تجدیدپذیر تامین کنند.

صحه گذاری این خبر را می‌توان در برنامه‌ها و خط مشی‌های توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر کشورهای پیشرو و اقدامات در حال انجام توسط آن‌ها مشاهده نمود. این احتمال نیز وجود دارد که با پیشرفت فناوری، تولید انبوه تجهیزات مرتبط و محیا شدن سایر ابزارهای توسعه این حوزه، شاهد کاهش قیمت بیش از حد انتظار، افزایش راندمان تجهیزات و تحقق تامین ۱۰۰ درصدی انرژی در زودتر از موعد مقرر باشیم.

نویسنده کتاب سیاست‌ها و خط مشی انرژی‌های تجدیدپذیر گفت: بحث اصلی ما در ارائه این مطالب تبیین مزایای انرژی‌های تجدیدپذیر و آثار زیست محیطی ناشی از آن‌ها و یا پتانسیل بالقوه کشور در حوزه‌های خورشیدی، بادی، زیست توده و زمین گرمایی و ... نیست. هر چند مزایای استفاده از این منابع بر کسی پوشیده نیست.

به گفته پیمان تقی پور از پژوهشگران و مدیران اسبق حوزه انرژی‌های تجدید پذیر، موضوع اصلی این است که با تحقق این اهداف، کشورهای پیشرو در سال‌های آتی دیگر نیازی به واردات نفت و گاز برای تامین انرژی نخواهند داشت، مضافاً، این کشورها در مرحله عدم نیاز به سوخت های فسیلی اقدام به تصویب مقررات سخت گیرانه زیست محیطی و جرایم سنگین برای استفاده از سوخت‌های فسیلی در سطح بین المللی خواهند نمود، به طوری که استفاده از سوخت‌های فسیلی برای تامین انرژی مورد نیاز کشورمان نیز با چالش مواجه خواهد شد؛ لذا درآمد مالی حاصل از صادرات نفت و گاز برای کشورمان در چنین شرایطی با کاهش قابل ملاحظه‌ای روبه رو خواهد شد، به گونه‌ای که میزان بودجه سالانه کشور را دچار بحران خواهد نمود. وی افزود با توجه به این موضوع که یکی از راه کارهای جایگزین نمودن درآمد نفتی می‌تواند، صادرات برق حاصل از منابع تجدیدپذیر و یا صادرات محصولات دانش بنیان و فناورانه مرتبط با این حوزه باشد، این سوال مطرح می‌گردد که آیا سیاست‌ها و خط مشی‌های موجود در کشور برای توسعه این فناوری ها، با چنین دیدگاهی تدوین شده و یا در حال تدوین است؟ یا نیاز به بازنگری فوری و ارزیابی در نحوه اجرای این خط مشی‌ها و ایجاد زیر ساختهای لازم برای توسعه این فناوری‌ها وجود دارد. لازم به ذکر است که توسعه این حوزه محدود به تولید برق نمی‌باشد و سایر بخش‌ها اعم از تولید سوخت‌های زیستی، تامین گرمایش و سرمایش، ایجاد بستر مناسب برای فرصت‌های شغلی جدید، حفاظت از محیط زیست و تضمین بهره مندی درست و مستمر از محیط زیست و ممانعت از تخریب و آلودگی محیط زیست مورد نیاز کشور و .. را شامل می‌گردد. امید است سیاست گذاران کشور در مجلس شورای اسلامی، دولت و سایر ذینفعان و نقش آفرینان اصلی این موضوع را به صورت عاجل در دستور کار قرار داده و مجدداً اولویت این حوزه را مورد بازنگری قرار دهند و از چالش پیش بینی شده، فرصتی برای توسعه پایدار کشور ایجاد نمایند.

کاربرد کدام انرژی‌های تجدید پذیر در ایران بیشتر است؟

ایران سهم قابل توجهی از منابع تجدیدناپذیر در خاورمیانه را به خود اختصاص داده اما منابع انرژی در کشور ما به انرژی‌های تجدیدناپذیر محدود نمی‌شوند. مهم‌ترین و رایج‌ترین منابع تجدیدپذیر در ایران عبارت‌اند از انرژی‌های:

خورشیدی؛بادی؛زیست‌توده؛زمین‌گرمایی.

وضعیت انرژی خورشیدی در ایران

در کشور ما هر سال تقریبا ۳۰۰ روز هوا آفتابی است. این میزان تابش نور خورشید می‌تواند چیزی نزدیک به هر مترمربع ۴.۵ تا ۵.۵ کیلووات‌ساعت برق تولید کند. آخرین بررسی کارشناسان نشان می‌دهد که نزدیک به ۴۰ درصد از ظرفیت کلی نیروگاه‌هایی که در ایران انرژی تجدیدپذیر تولید می‌کنند را منابع تولید انرژی خورشیدی تشکیل می‌دهند.

وضعیت انرژی بادی در ایران

اگر کمی اهل مطالعه تاریخ باشید یا به تماشای آثار تاریخی علاقه داشته باشید، احتمالا درباره آسیاب‌های بادی ایران باستان اطلاعاتی دارید. ایرانیان باستان به استفاده از انرژی بادی و ساخت آسیاب‌های بادی علاقه خاصی داشته‌اند. همین موضوع نیز باعث شده که برخی از کارشناسان معتقد باشند که ایران باستان سازنده یکی از قدیمی‌ترین ابزارهای استفاده از انرژی بادی یا همان آسیاب‌های بادی است.

بااین‌حال، آمار نشان می‌دهد که امروزه بخش قابل توجهی از این منابع انرژی استفاده نمی‌شود. به همین علت، به‌تازگی بخش دولتی و خصوصی به استفاده از این منبع انرژی تجدید پذیر در ایران علاقه نشان داده‌اند. نیروگاه‌های بادی احداث‌شده در خراسان رضوی، گیلان، خراسان جنوبی، سیستان‌وبلوچستان و اصفهان خود گواهی بر این توجه روزافزون به منابع انرژی تجدید پذیر در ایران هستند.

با کاهش منابع تجدیدناپذیر، باری دیگر توجه کارشناسان به منابع انرژی تجدید پذیر در ایران جلب شده است. کارشناسان شرکت دانش‌بنیان صناپ نیز از این قاعده مستثنی نیستند. پروژه‌های مهم این شرکت از آغاز تاکنون در زمینه احداث نیروگاه‌های خورشیدی و بادی خود گواه این مسئله است.

البته، احداث این نیروگاه‌های بزرگ تنها آغاز راه صناپ است. مدیران این شرکت دانش‌بنیان به احداث نیروگاه‌های بادی، مزارع خوشیدی، نیروگاه‌های خورشیدگرمایی و سیکل ترکیبی سایز بزرگ دیگری نیز فکر می‌کنند. این پروژه‌ها می‌توانند وضعیت بهره‌برداری از انرژی‌های موسوم به انرژی تجدید پذیر در ایران را بیش از پیش بهبود ببخشند و ایران را به یکی از مهم‌ترین کشورها در زمینه توسعه نیروگاه‌های تجدید پذیر در جهان تبدیل کنند.

اخبار کوتاه

آبرسانی به روستاهای غرب کارون در خرمشهر به همت شرکت نفت و گاز اروندان

شرکت نفت و گاز گچساران به‌منظور عمل به مسئولیت اجتماعی، با احداث خط لوله آب از تصفیه‌خانه خود در غرب کارون به روستای سبعه، مشکل کم‌آبی هفت روستای غرب کارون را برطرف کرد.

آب، مایه حیات است و نبود آن، زندگی را به کام مردم تلخ می‌کند. سال‌هاست که اهالی روستاهای غرب کارون با مشکل کم‌آبی دست و پنجه نرم می‌کردند، اما حالا با احداث خط لوله آب از سوی شرکت نفت و گاز اروندان، لبخند دوباره بر لبانشان نقش بسته است.

عبدالله عذاری‌اهوازی، مدیرعامل شرکت نفت و گاز اروندان گفت: با توجه به مشکل‌های آبی در برخی روستاهای دهستان غرب کارون (بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، جاده امام جعفر صادق(ع))، این شرکت در ادامه عمل به انجام مسئولیت اجتماعی خود اقدام به راه‌اندازی خط لوله آب از تصفیه‌خانه آب سبعه تأسیسات خود به روستاهای غرب کارون و حومه شهرستان خرمشهر کرد.

وی ادامه داد: با بهره‌برداری از این خط لوله در هر ساعت ۳۰ مترمکعب آب به روستاهای این منطقه ارسال می‌شود.

مدیرعامل شرکت نفت و گاز اروندان با بی‌سابقه دانستن این کمک‌رسانی افزود: این آب برای استفاده به روستاهای سبعه، دیم‌ابن نجم، فدک، ام‌التمن، سوی‌چیتی ۱، سوی‌چیتی ۲ و سوی‌چیتی ۳ ارسال و مشکل کم آبی در این ۷ روستا از اوسط اردیبهشت امسال تاکنون به‌طور کامل برطرف شده است.

عذاری‌اهوازی ضمن تشکر از تلاش جهادی همکاران خود در برقراری این خدمت بزرگ و ارزشمند به ساکنان محلی گفت: تا قبل از اینکه پروژه طرح بزرگ آبرسانی غدیر که از سوی اداره آبفای شهرستان خرمشهر در حال پیگیری است و تا نزدیکی این روستاها پیش آمده به اتمام برسد، ما در خدمت‌رسانی به مردم شریف این منطقه از هیچ کوششی دریغ نخواهیم کرد و در کنار آن‌ها خواهیم بود.

بر اساس این گزارش، با احداث این خط لوله، فصل تازه‌ای در زندگی اهالی روستای سبعه و روستاهای اطراف آغاز شده است. دسترسی پایدار به آب آشامیدنی سالم، افزون بر بهبود کیفیت زندگی، به افزایش بهره‌وری در بخش کشاورزی و دامداری نیز کمک شایانی می‌کند. این پروژه نشان داد که صنعت نفت و گاز می‌تواند فراتر از تولید انرژی، نقش موثری در توسعه پایدار مناطق محروم ایفا کند.

با این اقدام، شرکت نفت و گاز اروندان نه‌تنها به نیاز اولیه مردم پاسخ داده، بلکه گامی مهم در جهت محرومیت‌زدایی و ایجاد توسعه متوازن برداشته است.

امید به آینده‌ای روشن برای صنعت نفت و گاز ایران

یک کارشناس حوزه انرژی گفت: برنامه‌های وزیر نفت با توجه به شرایط فعلی کشور و نیازهای صنعت نفت و گاز، بسیار جامع و متوازن است. اجرای صحیح و به‌موقع این برنامه‌ها می‌تواند به تقویت جایگاه ایران در بازار جهانی نفت و گاز و افزایش توان اقتصادی کشور منجر شود.

با اشاره به برنامه‌های وزیر نفت برای افزایش تولید نفت و گاز گفت: یکی از اولویت‌های کلیدی که وزیر نفت به درستی به آن پرداخته، افزایش ظرفیت تولید است. این اقدام می‌تواند به تامین نیازهای داخلی و همچنین تقویت صادرات کمک کند و در نتیجه، باعث افزایش درآمدهای ارزی کشور شود.

وی افزود: یکی دیگر از محورهای مهم برنامه وزیر، توجه به سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های نفت و گاز است. توسعه میادین جدید و نوسازی تجهیزات و تاسیسات موجود، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به بهبود عملکرد این صنعت و بهره‌وری بیشتر منابع منجر شود.

این کارشناس حوزه انرژی همچنین بر ضرورت افزایش تعاملات بین‌المللی در حوزه نفت و گاز تاکید کرد و گفت: وزیر نفت در برنامه‌های خود بر گسترش همکاری با کشورهای همسایه و جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی تاکید دارد. این رویکرد می‌تواند به انتقال تکنولوژی‌های نوین و افزایش بهره‌وری در صنعت نفت کشور کمک شایانی کند.

کاوه همچنین به اهمیت توجه به مسائل زیست‌محیطی و توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر اشاره کرد و گفت: توجه به محیط زیست و کاهش آلاینده‌ها باید جزو اولویت‌های اصلی باشد. وزیر نفت به درستی این موضوع را در برنامه‌های خود مورد توجه قرار داده و تلاش برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر می‌تواند گامی بلند در راستای پایداری زیست‌محیطی کشور باشد.

وی همچنین از لزوم همکاری و هماهنگی میان تمامی نهادهای مرتبط برای تحقق این برنامه‌ها سخن گفت و خاطرنشان کرد: حمایت از سیاست‌های وزیر نفت، به عنوان یک هدف ملی، باید در دستور کار قرار گیرد.

این کارشناس حوزه انرژی همچنین درباره انتصاب عظیمی‌فر به عنوان مدیرعامل جدید شرکت پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی از سوی وزیر نفت، گفت: شایسته‌گزینی و جوان‌گرایی، می‌تواند تحول تازه‌ای در صنعت نفت جاری کند. بی شک دانش، تجربه و انگیزه جوانی به انجام اقدام‌های پیشران و دانش‌بنیان در صنعت حساس پالایش و پخش کشور منجر خواهد شد.

به گفته کاوه با رویکرد مدیریتی نوین و استفاده از تکنولوژی‌های روز دنیا، می‌توان فرآیندهای کاری را در شرکت پالایش و پخش بهبود بخشید. رویکرد فعلی مدیریت، بر مبنای استفاده از داده‌ها و تحلیل‌های پیشرفته برای تصمیم‌گیری‌های استراتژیک است که این موضوع می‌تواند به افزایش بهره‌وری و کاهش هزینه‌های عملیاتی منجر شود.